

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босилковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2518/19 од 26.06.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2518/19 од 26.06.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2518/19 од 26.06.2019. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 1306/18 од 01.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца, па је ставом другим изреке обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 9.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2518/19 од 26.06.2019. године, одбијена је жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против решења другостепеног суда тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбе члана 404. ЗПП и истичући да је неопходно у погледу одлучивања о накнади трошкова поступка размотрити правна питања у интересу равноправности грађана, као и ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Другостепени суд је донео побијану одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2016. године. Према овом правном ставу странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат, обвезник пореза на додату вредност, има право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу. Накнадом је обухваћено увећање награде за састав тужбе за износ ПДВ на основу рачуна издатог од стране адвоката, пуномоћника тужиоца. Одлука о накнади трошкова поступка условљена је исходом спора и оценом суда о трошковима који су били потребни за вођење конкретне парнице, како следи из одредаба чл. 153, 154. и 163. ст. 1-4. ЗПП. У погледу одлучивања о накнади трошкова поступка не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5. у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Како трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић